

IDAG: Vektorrum och underrum

Mål:

- Se att det finns många andra objekt som beter sig som \mathbb{R}^n

- Införa (lite) mer abstrakt notation

(Ni får se denna långa definition i fler kurser.)

Ex. Vi har sett att \mathbb{R}^n uppfyller detta eftersom addition och mult. med skalar är elementvis.

Ex. Låt mängden ℓ^2 ges av oändliga sekvenser

$$u = (c_1, c_2, \dots) = \{c_k\}_{k=1}^{\infty} \text{ sådana att } \sum_{k=1}^{\infty} c_k^2 < \infty.$$

Om $u = \{a_k\}_{k=1}^{\infty}$ och $v = \{b_k\}_{k=1}^{\infty}$, så definierar vi

$$u+v = \{a_k + b_k\}_{k=1}^{\infty}, \quad cu = \{c a_k\}_{k=1}^{\infty} \text{ för } c \in \mathbb{R},$$

och $u=v$ om $a_k = b_k, k=1, 2, \dots$

Man kan visa att $u+v \in \ell^2$, och då

$$\sum_{k=1}^{\infty} (ca_k)^2 = c^2 \sum_{k=1}^{\infty} a_k^2 < \infty \text{ är även } cu \in \ell^2.$$

De andra axiomen följer lätt (visa det!), så

ℓ^2 är ett vektorrum.

I. Summan $u+v \in V$

VI. $cu \in V$

II. $u+v = v+u$

VII. $c(u+v) = cu+cv$

III. $(u+v)+w = u+(v+w)$

VIII. $(c+d)u = cu+du$

IV. Det finns en vektor $0 \in V$
så att $u+0=u$

IX. $c(du) = (cd)u$

V. För varje $u \in V$ finns ett $-u \in V$
så att $u+(-u)=0$

X. $1u = u$.

Ex. Låt V vara mängden av alla funktioner från $[0,1]$ till \mathbb{R} . Om $f, g \in V$ så def. vi $f+g$ och cf "som vanligt", dvs. för alla $x \in [0,1]$ gäller $(f+g)(x) = f(x) + g(x)$ och $(cf)(x) = cf(x)$.

Alltså är I och VI uppfyllda. T.ex. II följer direkt från $f(x) + g(x) = g(x) + f(x)$ och att $f = g$ om $f(x) = g(x)$ för alla $x \in [0,1]$

$\Rightarrow V$ är ett vektorrum (kontrollera resten av axiomen!)

Notera att $f \in V$ här, medan $f(x) \in \mathbb{R} \neq V$.

Underrum

Def. Ett underrum av ett vektorrum V är en delmängd U av V (med samma addition och mult. med skalar) sådan att

- I. Nollvektorn $0 \in V$ tillhör också U .
- II. Om $u, v \in U$ så är $u+v \in U$. (U sluten under vektoradd.)
- III. Om $u \in U$ och $c \in \mathbb{R}$ så är $cu \in U$. (U sluten under mult. med skalar.)

OBS: U är också ett vektorrum!

Varje $u \in U$ är också i V , så de flesta av axiomen följer direkt. T.ex. om $u, v \in U$ så är $u+v=v+u$ eftersom detta gäller för $u, v \in V$. Resten följer av kraven ovan.

Ex. \mathbb{R}^2 är inte ett underrum av \mathbb{R}^3 eftersom det inte är en delmängd av \mathbb{R}^3 . forts.

Ex. forts.

Däremot är $U = \left\{ v = \begin{bmatrix} v_1 \\ v_2 \\ v_3 \end{bmatrix} \mid v_3 = 0 \right\}$ det,

eftersom $\begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \in U$, $\begin{bmatrix} u_1 \\ u_2 \\ 0 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} v_1 \\ v_2 \\ 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} u_1 + v_1 \\ u_2 + v_2 \\ 0 \end{bmatrix} \in U$

och $c \begin{bmatrix} u_1 \\ u_2 \\ 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} cu_1 \\ cu_2 \\ 0 \end{bmatrix} \in U$.

Ex. Låt $v_1, \dots, v_p \in \mathbb{R}^n$. Då är $U = \text{Span}\{v_1, \dots, v_p\}$ ett underrum av \mathbb{R}^n , tg

I. $0 \in U$ då $0v_1 + \dots + 0v_p = 0$

II. Om $u = a_1v_1 + \dots + a_pv_p$ och $w = b_1v_1 + \dots + b_pv_p$ så är $u+v = (a_1+b_1)v_1 + \dots + (a_p+b_p)v_p \in U$.

III. På samma sätt: $cu = (ca_1)v_1 + \dots + (ca_p)v_p \in U$.

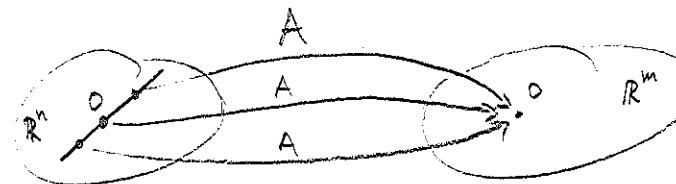
Ett typiskt underrum av \mathbb{R}^n är alltså ett plan genom origo.

Sats 4.1.1 Om $v_1, \dots, v_p \in V$ så är $\text{Span}\{v_1, \dots, v_p\}$ ett underrum av V .

Beweis: Som i exemplet.

Viktigt underrum nr. 1: nollrum

Def. Om $A \in \mathbb{R}^{m \times n}$ så är A :s nollrum mängden

$$\text{Nul}(A) = \{x \in \mathbb{R}^n \mid Ax = 0\}.$$

Sats 4.2.2 $\text{Nul}(A)$ är ett underrum av \mathbb{R}^n .

Beweis: I. $A0 = 0$, så $0 \in \text{Nul}(A)$.

II. Om $Au = Av = 0$ så är $A(u+v) = Au + Av = 0$.

III. Om $Au = 0$ så är $A(cu) = cAu = 0$ för alla $c \in \mathbb{R}$.

Egenskaper:

- * Lätt att testa om $v \in \text{Nul}(A)$: Beräkna bara Av !
- * "Svårt" att hitta ett $v \in \text{Nul}(A)$: Måste lösa $Av=0$.

Detta p.g.a. implicit beskrivning av $\text{Nul}(A)$ (via en ekvation).

Vi får en explicit beskrivning genom att skriva $Ax=0$ på parametrisk form som i F2.

Då har vi t.ex.

$$\begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = x_1 \underbrace{\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix}}_{v_1} + x_2 \underbrace{\begin{bmatrix} 6 \\ 5 \\ 4 \end{bmatrix}}_{v_2}, \text{ dvs. } x = x_1 v_1 + x_2 v_2$$

och vi får alla $x \in \text{Nul}(A)$ genom olika val av x_1, x_2 .

$\{v_1, v_2\}$ kallas en bas för $\text{Nul}(A)$ - mer om detta i F7.

Viktigt underrum nr. 2: kolonrum

Def. Om $A \in \mathbb{R}^{m \times n}$ har kolonnerna a_1, \dots, a_n så ges A :s kolonrum av

$$\text{Col}(A) = \text{Span}\{a_1, \dots, a_n\}.$$

Vi har redan bevisat

Sats 4.2.3 $\text{Col}(A)$ är ett underrum av \mathbb{R}^m .

Egenskaper:

- * Lätt att hitta ett $v \in \text{Col}(A)$: Lin. komb av a_1, \dots, a_n
- * "Svårt" att testa om $v \in \text{Col}(A)$: Måste lösa $Ax=v$.

OBS: $\text{Nul}(A)$ och $\text{Col}(A)$ är helt skilda saker!

T.ex. är ju $\text{Nul}(A) \subset \mathbb{R}^n$ men $\text{Col}(A) \in \mathbb{R}^m$.

(Se tabell i Lay, p.222!)

* $\text{Col}(A)$ är relaterat till existensfrågor:

$\text{Col}(A) = \mathbb{R}^m$ omm $x \mapsto Ax$ är surjektiv

* $\text{Nul}(A)$ är relaterat till entydighetsfrågor:

$\text{Nul}(A) = \{0\}$ omm $x \mapsto Ax$ är injektiv

Vi får

Sats Om $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ är inverterbar så är
 $\text{Col}(A) = \mathbb{R}^n$ och $\text{Nul}(A) = \{0\}$.

Linjära avbildningar (igen)

Def. Låt V och W vara två vektorrum.

En lin. avb. från V till W är en regel som tilldelar ett element i W till varje element i V och som uppfyller

$$T(u+v) = T(u) + T(v), \quad T(cu) = cT(u)$$

för alla $u, v \in V$ och $c \in \mathbb{R}$.

Ex. $T: x \mapsto Ax$ där $A \in \mathbb{R}^{m \times n}$ är en lin. avb. från $V = \mathbb{R}^n$ till $W = \mathbb{R}^m$.

Def. Kärnan av $T: V \rightarrow W$ ges av $\ker(T) = \{u \in V \mid Tu = 0\}$.
 (eng.: kernel)

(Samma sak som $\text{Nul}(A)$ om T ges av $x \mapsto Ax$.)

Def. Värdemängden av $T: V \rightarrow W$ ges av

$$\text{range}(T) = \{v \in W \mid v = T(u), u \in V\}.$$

(Samma sak som $\text{Col}(A)$ om $T: x \mapsto Ax$.)

Sats $\ker(T)$ är ett underrum av V , och
 $\text{range}(T) = \dots = W$.

Samma gäller för $D^2f = f''$.

Sätt $T: V \rightarrow W$, $Tf = f'' + w^2f$.

Då ges alla lösningar till $y'' + w^2y = 0$
av $Ty = 0$, dvs. av $\ker(T)$.

Ett nytt sätt att betrakta diff. ekv. på!

Ex. Låt $W = \{f: [0, 1] \rightarrow \mathbb{R} \mid f \text{ är kontinuerlig}\}$

$$V = \{f: [0, 1] \rightarrow \mathbb{R} \mid f \text{ är 2 ggr. deriverbar och } f'' \text{ är kont.}\}$$

Då är $D: V \rightarrow W$, $Df = f'$ en lin. avb.

eftersom t.ex. $(f+g)' = f' + g'$.